

היי גאולה ז

כאן סתם של יוני אוגוסט (יולי)

כאשר ופני המלחה שהו מאילת שלי שלי שלי
את המכתבים המצ"ב
נראה כי הם מתאימים לילד ולילת הסיום
האיל שלי.

אשר למכתב ואם צריך אולי, אהוד,
אשר

פנינה של

0544874506

PLESHEM @ GMAIL.COM

מכתב 7 צפון

אני כתבתי לך את קבלת
את המכתבים

איוש אהובה שלי!

12.5.2018

הרעיון שלך שנתכתב ממש ממש מצא חן בעיניי, וחשבתי הרבה: "מה אכתוב לך שיהיה לך מעניין"? כל מיני מחשבות עלו במוחי...אולי אספר לך מה אני עושה כל יום??? ואז חשבתי מה מעניין ילדה מתוקה כמוך עניינים של מבוגרים???!! הרבה רעיונות חלפו בראשי אבל, לא הייתי בטוחה שהם באמת ישמחו אותך...ועניינו אותך..

ואז.....בלילה כשחשבתי עליך ועל הרעיון שלך שנתכתב.....עלה בדעתי שאולי אספר לך דברים וסיפורים שקרו לי בילדותי..

כן...פעם...לפני הרבה שנים גם אני הייתי ילדה. הילדות שלי הייתה שונה מזו שלך, אבל גם דומה. כי ילדים בכל העולם הם ילדים: אוהבים לשחק, סקרנים, לומדים כל הזמן מה מותר ומה אסור, מה אפשר ומה קשה לביצוע, מה משמח ומה מעציב, מה מצחיק ומה מהנה, כך הם גדלים ומתבגרים. זה הדומה בילדות שלך ושלי..

השונה הוא שהילדות שלי הייתה מזמן והרבה דברים השתנו בעולם, למשל את יכולה לתאר לעצמך שלא היה פלפון, אפילו לא היה טלפון בכל בית....ואם רצו להודיע למישהו משהו היו כותבים מכתב עם בול, או שולחים מברק –אל בית הדואר הקרוב שם היה מכשיר מיוחד שקלט את ההודעה ועם שליח מהדואר היו מביאים את המברק לבית-זזה כמובן עלה המון כסף....היום הרבה יותר קל ונוח, אפשר להתקשר ולדבר כל הזמן מכל מקום....בכלל, בהרבה מובנים הרבה יותר נוח היום מאשר כשהייתי ילדה.

נולדתי בחיפה וגדלתי בבית מאוד מיוחד שכינו אותו הבית הגדול, הוא באמת היה מאוד גדול יחסית לבתים האחרים באותן שנים, והוא היה גם מאוד משוכלל...היו בו 3 מעליות, דבר בהחלט נדיר אז, הייתה בו הסקה למים חמים, חצר ענקית ובה גינה וחורשה יפה, היו גם שני חדרי כביסה לשימוש הדיירים, כי אז לא היו, כמעט לאף משפחה, מכונות כביסה ...

היום אספר לך על החורשה שלנו.....היו בה עצי אורן יפים ובקיץ היה מאוד נעים לשהות בה, כי היה צל והייתה תמיד רוח נעימה. באותם ימים לא היו קייטנות רבות, ואנחנו הילדים נשארנו בבית כמעט כל חופשת הקיץ.

כדי לא להשתעמם, החלטנו ילדי הבית הגדול, לעשות לעצמנו קייטנה...הבאנו (כל ילד או ילדה) מהבית שמיכות, משחקים, ספרים, גם הבאנו פירות ועוגיות לארוחת עשר ויחד בילינו את כל הבוקר בחורשה. שיחקנו..קראנו...פטפטנו..ואז....עלה רעיון לעשות הצגה ולהזמין את ההורים לראותה.....

ועל ההצגה, ההכנות ואיך היה אספר לך במכתב הבא.....

איושקה, תכתבי לי אם מעניינים אותך הדברים שאני כותבת, אם את רוצה שאמשיך לספר? תקריאי (אם את רוצה) את המכתב לאחים שלך ותספרי לי מה הם אומרים....

אני אוהבת אותך ואת האחים שלך מאוד מאוד מאוד....מיליון נשיקות לכם

סבתא פנינה.

4/6/2018

איושקה אהובה שלי!

עדיין לא קיבלתי תשובה ממך על המכתב שכתבתי לך....אמא אמרה לי שקראתם ונהניתם...אני נהנית לכתוב לך, כך שלא אחכה לתשובה וכבר אספר לך את המשך המעללים של ילדי הבית הגדול....

זה היה בקיץ, נפגשנו כמו בימים קודמים בחורשה...כבר שיחקנו בכל המשחקים שהבאנו...גם שיחקנו בתופסת...מחבואים...טיפסנו על העצים....ואכלנו את כל הפירות והעוגיות שהבאנו מהבית...נשכבנו כולנו בערימה על השמיכות שהבאנו וקצת נמאס לנו...אז מה עושים עכשיו?

"מה דעתכם?" שאלה וגם הציעה רותי "נעשה הצגה... כולנו ביחד"

וכולם יחד במקהלה: "מה פתאום הצגה?" "איך?" "איזה הצגה?" "מי יכין את הכל?" "מי ישתתף בהצגה?" "בשביל מי? לפני מי נציג?"

אז נהיה שקט, כל אחד מהילדים חשב לעצמו כל מיני מחשבות...

"זה קשה מאוד להכין לבד הצגה" אמרה חוה "צריך תלבושות..."

"ולכתוב את התפקידים..." אמרה חמדה.

"ובכלל איזה הצגה נעשה בכלל?" אמר ישראל

"אתם יודעים מה, אמר דויד, בואו נבחר קודם סיפור או מחזה שנרצה לעשות ממנו הצגה"

"זה רעיון מצוין... "יופי בואו נבחר..." "לא יודעת איזה סיפור הכי אהוב עלי..." אמרה שושנה.... וחנה שאלה "ההצגה תהיה מצחיקה, או עצובה?"

כך התלבטו הילדים זמן רב הרעיונות והרצונות היו רבים....אולי סיפור מסיפורי התנ"ך....או איזו אגדה..אולי מסיפורי האחים גרים....אני אוהב את טרזן.....ואני דווקא אוהבת את שילגיה..

בסופו של דבר ולאחר ויכוח ודין הוחלט להמחזז ולהעלות את ההצגה פינוקיו....יהיו מספיק תפקידים לכל הילדים, כולם מכירים את הסיפור....זהו הוחלט..!!!! וגם הוחלט להזמין להצגה את ההורים, האחים והשכנים שירצו.

כבר הגיעה שעת צהריים...האמהות קראו לנו לחזור הביתה לארוחה ומנוחה....ולפני שנפרדנו אמר דויד: "אני אכין למחר את התפקידים ואתם תחשבו על כל הדברים שנצטרך להצגה"

למחרת, שוב התכנסנו בחורשה, הפעם כל הילדים הגיעו מוקדם יותר מלאי התלהבות ורעיונות, דויד היה ממש חרוץ הוא הכין ממש הצגה: כתב לפי הספר תפקידים לכל הדמויות שמופיעות בספר...

איוש מתוקה....אני אמשיך ואספר לך, בינתיים הכנתי לך תרשים של הבית שלנו והחצר
כדי שתוכלי לדמיין איפה כל הסיפור הזה התרחש.....

אוהבת אותך מאאאאוד!!!!!!עוד מעט נתראה ועד אז מליון נשיקות.....

סבתא פנינה.